

РЕШЕНИЕ

№ 7380

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7866** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.84 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на „ОББ Интерлийз“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], подадена от пълномощника юрисконсулт Д. К. - А., срещу Заповед №33833-408 от 15.06.2021г., издадена от началника на 08 Районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи (РУ – СДВР).

С оспорения административен акт е заповядано лек автомобил марка Л., модел Навигатор, черен на цвят, с номер на рама 5LMJJ2LT9KEL22962, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост по българската регистрация на „ОББ Интерлийз“ ЕАД, да бъде върнат на канадското дружество F. Credit С..

Жалбоподателят „ОББ Интерлийз“ ЕАД обжалва заповедта като немотивирана и незаконосъобразна. Счита, че не са налице фактически и правни основания за издаването ѝ. Сочи, че производството по реда на чл.84 от ЗМВР се осъществява само в рамките на наказателноправно сътрудничество в Ш. информационна система (ШИС) и/или в системата на Международната организация на криминалната полиция (МОКП) И.. Твърди, че в случая няма данни за образувано наказателно преследване в К., по което да се прилага процедурата по чл.84 от ЗМВР, а тя е незаконосъобразно приложена във връзка с граждански и/или търговски отношения межд канадска кредитна институция и физическо лице. Сочи, че твърдяното полицейско разследване в К. не е индивидуализирано в достатъчна степен, поради което не може

да се цени като наказателно производство. Твърди също, че не са изпълнени предпоставките на чл.84, ал.8 от ЗМВР, тъй като в законоустановения 60-дневен срок от уведомяването за откриването на издирвания автомобил канадските органи не са поискали по надлежния ред връщането му. Сочи, че липсва искане, изходящо от К., подадено чрез съответния формуляр съгласно наръчника на бюрото SIRENE, което е задължително условия по Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година относно създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II) и по Наредба № 8121з-465 от 26 август 2014 г. за организацията и функционирането на Националната шенгенска информационна система на Република България. В съдебното заседание жалбоподателят се представява от адвокат Г. А..

Ответникът – началникът на 08 на РУ – СДВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. П., оспорва жалбата по допустимост и основателност. Сочи, че жалбоподателят не е адресат на заповедта, поради което няма правен интерес от оспорването ѝ. Счита, че са налице материалноправните предпоставки за връщане на автомобила на собственика му в К., както и че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на заповедта. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна F. Credit C. не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ приема следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Видно от представеното извлечение от регистъра на отдела „Пътна полиция“ -СДВР лек автомобил марка Л., модел Навигатор, черен на цвят, с номер на рама 5LMJJ2LT9KEL22962, е бил регистриран в България с рег. [рег.номер на МПС], със собственик „ОББ Интерлийз“ ЕАД и ползвател „Макс Трейд Спед“ ООД. Автомобилът е внесен от К. от дружеството „Кокински инвестмънт“ ЕООД, което го е закупили от П. Р. Т., канадски и български гражданин, живеещ в Т., К. (Сведения от Н. Й. И., управител на „Кокински инвестмънт“ ЕООД)

На 10.02.2021г. в информационната система на МОКП И. в И. С. е получено уведомление с реф.№[банкова сметка] от И. О., че автомобил марка Л., модел Навигатор, черен на цвят, с номер на рама 5LMJJ2LT9KEL22962, се издирва като откраднат.

На 24.02.2021г. при полицейска проверка в [населено място] автомобилът е установен и предаден от водача с протокол за доброволно връщане, след което е оставен за съхранение на паркинга на 08 РУ на СДВР. Съставен е Формуляр с рег.№3383р-6642/24.02.2021г. за установено МПС, издирвано по линия на И., който е изпратен на дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС). Няма данни информацията по-нататък да е достигнала до канадските власти.

Разменена е кореспонденция между началника на 08 РУ на СДВР и ДМОС (писмо с рег. №3383р-6804/26.02.2021г. и отговор с рег.№26.02.2021г., писмо с рег.№А-7941/18.03.2021г.), от която се установява, че собственикът на автомобила в К. е фирмата F. Credit C., която изразява интерес от връщането на автомобила, но се

интересува от неговото състояние и иска актуални снимки на автомобила. В разменената кореспонденция не се съдържат данни за водено наказателно производство в К. във връзка с обявения за издирване автомобил.

С административната преписка и в хода на съдебното производство не е представен документ, изхождащ от канадския орган, въввел сигнала (И. О.), който да обективира искане за връщане на автомобила. В изпълнение на разпореждането на съда да представи искане за връщане на автомобила, изходящо от канадския орган, ответникът представи разпечатка от факс, получен на 25.01.2021г. (лист 124 от делото), в който се сочи, че F. Credit C. може да бъде заинтересувана от връщането на автомобила („may be interested in repatriation). Съдът не цени представеното писмено доказателство като искане за връщане на автомобила, тъй като посочената дата на получаване предхожда датата на установяване на автомобила и предаването му за съхранение в 08 РУ на СДВР.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Оспореният акт подлежи на съдебен контрол. Въпреки че не е посочен като адресат на оспорения акт, жалбоподателят има правен интерес от оспорването му, тъй като той засяга пряко и непосредствено негово субективно право – правото на собственост върху автомобила. Жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК и е процесуално допустима.

По основателността на жалбата

В изпълнение на правомощието си по чл.168 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на оспорения акт по всички основания по чл.146, като не се ограничава до посочените от жалбоподателя основания.

1. Заповедта е издадена от компетентния административен орган по чл.84, ал.1 от ЗМВР.

2. Не се установява порок във формата на административния акт. Заповедта е издадена в писмена форма, в която подробно са посочени фактическите и правните основания за издаването ѝ.

3. В производството се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът застъпва становището, че съществени процесуални нарушения са само тези, които ограничават правото на участие на лицето в административното производство, или които биха могли да обусловят друго краен резултат от производството.

Жалбоподателят не е уведомен за започване на производството по връщане на автомобила, нито на по-късен етап му е дадена възможност да изложи становище, да представи доказателства и да защити правата си. Разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗМВР дава право на полицейските органи да изземват временно вещ, за която има сигнал за

издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (И.). Това правомощие обаче следва да бъде упражнено добросъвестно и разумно, като с него не се засягат интереси, по-големи от необходимото за постигане на целта и съответно засегнатият собственик трябва да бъде своевременно уведомен и да му бъде дадена възможност да защити правата си. Нарушено е правото на участие на страната в административното производство, което е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

4. Заповедта е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Както сътрудничеството в Ш. информационна система за Европейския съюз, така и сътрудничеството по линия на МОКП И. са в рамките на наказателни производства, водени в държавите членки на ЕС и в държавите, включени в системата на И., поради което и сътрудничеството следва да се установява чрез компетентните органи на тези държави, а не чрез действията на частноправни субекти.

Уведомяването на държавата, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И., се извършва от компетентна специализирана структура на МВР – чл.84, ал.7 от ЗМВР. В случая това е ДМОС, а не в частност бюро СIRENE (Supplementary I. REquest at the N. Entries), което е в структурата на ДМОС.

Националната служба бюро СIRENE функционира в изпълнение на Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 година за обмен на информация в рамките на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II). Увърдените формуляри за обмен на информация по наръчника СIRENE могат да се използват и за обмена на информация в системата на МОКП И., но не са задължително изискване за обмена на информация и по МОКП И. и неспазването на формата не може да обоснове нито съществено процесуално нарушение, нито материалноправно нарушение. Още по-малко може да се изисква наличие на попълнен от канадските власти формуляр по наръчник на бюро СIRENE след като К. не е в системата на ШИС. Наведените от жалбоподателя аргументи във връзка с липсата на надлежно попълнен формуляр по наръчник на бюро СIRENE са неоснователни.

Въведен сигнал за издирване в системата на И. е основание само за временно задържане на автомобила, но не и за връщането му и предаването му на друго лице. Това е така, защото след въвеждане на сигнала е възможно да настъпят други обстоятелства – да не е открито наказателно преследване или откритото наказателно преследване да е прекратено и нуждата от сигнала да е отпаднала. Затова е предвидена процедура по уведомяване на държавата въвела сигнала за установяване на издирваната вещ и изискване за отпращане на нарочно искане за връщане на издирваната вещ.

Съгласно разпоредбата на чл.84, ал.8 от ЗМВР, която е посочена като правно основание за издаване на оспорената заповед, ако в срок до 60 дни постъпи искане за връщане от държавата членка, въвела сигнала, вещта се връща на посоченото в искането лице в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6.

Анализът на разпоредбата сочи, че искането за връщане трябва да изхожда от държавата, въвела сигнала – съответно от нейния компетентен орган. Разумът на закона е именно да се препятства възможността да се използва механизмът за международно оперативно сътрудничество по наказателноправни въпроси за разрешаване на спорове между частни субекти извън водено наказателно

производство.

Посоченият 60-дневен срок е преклузивен, по аргумент от следващата ал.9 на същия член – след изтичането на този срок вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6.

По преписката е представен попълнен формуляр за установяване на издирвания автомобил, няма обаче доказателства за датата, на която той е изпратен на И. К., както и липсва документ, изходящ от И. К., с който се прави искане за връщане на автомобила.

Тъй като не се установи да е подадено искане от И. К. в рамките на преклузивния 60-дневен срок, не са налице предпоставките по чл.84, ал. 8 от ЗМВР за връщане на автомобила на F. Credit С..

Заповедта е издадена без фактическо основание и в противоречие с разпоредбата на чл.84, ал.6 от ЗМВР.

5.Оспореното решение е в противоречие с целта на закона да защитава правата и свободите на гражданите и установения обществен ред, посочена в чл.2, ал.1 от ЗМВР.

Постановявайки административен акт без фактическо основание и в противоречие със закона, административният орган не допринася за постигане на целта му.

По изложените съображения съдът отменя спорения акт като незаконосъобразен на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК.

Разноски:

При този изход на правния спор по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника е неоснователно. Жалбоподателят не е поискал присъждане на разноските.

Следвайки утвърдената съдебна практика да се произнася по разноските само с положителен диспозитив, когато се присъждат такива, по настоящото дело съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, 38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед №33833-408 от 15.06.2021г., издадена от началника на 08 Районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

